

NADAL 2019

«Mentre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit era al bell mig de la seva cursa, la teva Paraula totpoderosa, Senyor, vingué des del tron reial dels cels», diu l'himne litúrgic per celebrar el misteri de l'Encarnació, que és el de la revelació de Déu als homes. Segons sembla correspon a l'Antífona del Magníficat del 26 de desembre. És un cant molt bell que ens pot ajudar els cristians d'avui a entendre una mica més el Nadal. Ara bé, el text està puat del darrer llibre — cronològicament— de l'Antic Testament, el llibre de la Saviesa, capítol 18, versets 14 i següents. El text literal és molt més violent i, en part, emprà el llenguatge apocalíptic en forma de midraix (reinterpretació d'esdeveniments passats). Comença de la mateixa manera, però continua així: «...la teva Paraula totpoderosa, deixant els trons reials, es va llançar des del cel com un guerrer implacable al mig del país destinat a l'extermi; brandava com una espasa esmolada el teu decret irrevocable. Dreta-allà, tocant el cel i trepitjant la terra, ho va omplir tot de mort» (Sv 18, 14-16).

Nadal i mort sembla que no lliguin gaire. Però es tracta d'una mort gloriosa que fa renéixer a una nova vida. Per això, el fragment esmentat es troba en el context del record reinterpretat de la sortida d'Egipte del poble sant. Moisès, únic salvat de la fúria del faraó (Sv 18,5), preludi de Jesús, porta el poble a la salvació travessant el mar Roig. «Com a càstig del seu crim els vas arrabassar una multitud de fills, i a ells els vas fer morir tots alhora dintre de l'aigua impetuosa» (Sv 18,5). La Paraula de Déu és rocosa, fèrria, no es pot aturar de cap manera (La Paraula de Déu no es pot pas encadenar, 2Tm 2,9): per això el llenguatge dur i agressiu del fragment del llibre.

Però Aquella Nit, la Nit de la revelació de Déu, era la Nit esperada que «salvaria els justos i destruiria els enemics. Allò mateix que va destruir els adversaris, es convertí en motiu de glòria per tots els que tu havies cridat», anuncia el text (Sv 18,8). La irrupció de Déu al món és motiu de glòria per a tots. Moisès, salvat de les aigües del Mar Roig és preludi de Jesús batejat a les aigües del Jordà; el silenci de la nit de Nadal és el de la insospitada Revelació de Déu. Les aigües destructores de l'exèrcit egipci són les aigües del Baptisme del poble de Déu. Com diu el llibre, que el silenci que embolcalla l'Univers en la Nit de Nadal, ens sigui també motiu de Glòria per a tots nosaltres.

Bon Nadal!

Lluís Busquets i Grabulosa